

man ment at burde foretage den foreslaaede **Ændring**.

Mindretallet (Bajer, Bertelsen, Buß og N. Jensen) anser det for sridende imod Hovedgrundsaetningen for et Lovforslag, hvorved „legemlig Lugt“ affaffes (jfr. Motiverne til Lovforslaget Side 36), at affatte disse Bestemmelser saaledes, at „legemlig“ Magt og Lugt „lovlig“ kan anvendes, og stiller derfor **Ændringsforslaget Nr. 81**. I Realiteten ændres Intet ved disse Forslags Vedtagelse.

Til § 132.

82) Udvalget har ment, at Paragrafen bør indeholde Bestemmelser, sigtende til at værne de Underordnede ikke blot mod forhaanende Ufærd fra Forsatte, men ogsaa mod ligefrem ærefrænkende Sigtelser.

Til § 134.

83) Udvalget har ment, at der er en væsentlig Forskjel mellem de 2 Tilfælde, at den Forsatte har handlet af Magtsomhed, og at han har handlet forsætlig, dog uden svigagtig Hensigt, saa at Handlingen nærmest har Karakter af Egenraadighed, og har derfor ment, at der burde skeles mellem disse to Tilfælde og forskjellig Straf foreskrives for hver af dem.

Til § 135.

84 og 85) Ved „Orden“ forstås i Paragrafen aabenbart „Rættfølge“, og Udvalget har derfor foretrukket dette Ord som tydeligere. Flertallet har derhos ment, at Paragrafen burde omredigeres saaledes, at man havde en klar og utvetydig Bestemmelse for Myndighedsmisbrug, gaaende ud paa Indskrænkning af de Underordnedes lovlige Frihed med Hensyn til Udøvelsen af almindelige borgerlige Pligter og Rettigheder.

Til § 136 og § 137.

86—88) De foreslaaede **Ændringer** ere nærmest Redaktionsændringer.

Ny Paragraf efter § 138.

90) Ligesom det er ulovligt at indgive ubesøiede Klager over Forsatte, er det selvfølgelig ulovligt, at den Forsatte undertrykker eller tilbageholder indgivne Klager, og en Straffebestemmelse om dette Forhold har man derfor anset for nødvendig.

Til ny § 139.

Ændringsforslaget Nr. 91 er begrundet dels ved Nr. 30 til § 47, dels i Forslagsstillernes tidligere almindelige Bemærkninger.

Til § 140.

92) For Ulydeligheds Skyld har Udvalget ment, at de gjorte Tilføiminger vare hensigtsmæssige.

Til § 143.

93) Da man ikke har anset det for passende i selve Paragrafen at motivere Anledningen til den gjorte Bestemmelse, har Udvalget foreslaaet den omredigeret, som **Ændringsforslaget** angiver.

Til § 146.

94) Flertallet har anset det for heldigt at omredigere Paragrafens Begyndelse saaledes som skeet, hvorved det fremhæves, at det anses som en graverende Omstændighed, at Krigsfangerne ere betroede til Naagjældendes Varetægt, ligesom at Handlingen sfer i egennyttig Hensigt. Tillige har man ment, at en Bestemmelse om Plyndring af Sig her burde medtages, da denne Forbrydelse, begaaet af Militære, maa betragtes fra et andet Synspunkt, end naar samme Forbrydelse udøves af Ikkemilitære (Borgerlig Straffelov § 250).

Til § 147.

95) Af Hensyn til Vigtigheden af at beskytte et sjeendligt Lands Indbyggere mod Plyndring har Udvalget ment, at Minimumsstraffen ikke burde sættes ringere end til Fængsel af 2den Grad, der endda er betydelig mildere end den borgerlige Straffelovs Straf for Røveri.

Til § 148.

96) Den foreslaaede **Ændring** er nærmest en Redaktionsændring.

Til § 149.

97 og 98) Den første **Ændring** er nærmest en Redaktionsændring. Et Mindretal finder, at det sidste Punktum helst bør udgaa, da man vel erhænder, at disse Forbrydelser, begaaede i et sjeendligt Land, ere mere undskyldelige, men dog ikke finder tilstrækkelig Anledning til at give dem en hel anden Karakter end Lyveri og Ran i Almindelighed.

Til § 150.

99) Ordet „virkelig“ findes helst at burde udelades, da det kunde give Anledning til Misforstaelse og opfattes som sigtende til yverste Nødstilfælde, hvad aabenbart ikke er Meningen.

Til § 151.

100) Mindretallet har anset Straffen af Enbeds eller Bestillings Fortabelse for det i Paragrafens 1ste Del omhandlede Forhold for uforholdsmæssig streng og har ment, at den burde udgaa.

Til § 152.

101) Med Hensyn til **Ændringen** se det ved § 150 Bemærkede.

Til §§ 154, 157 og 158.

102, 107, 108 og 109) Redaktionsændringer.